

[Bernhard Baunsgaard.]

dække halvdelen af samtlige beboere i Danmark, men så har man rigtignok heller ikke fastholdt alsidigheden.

I betragtning af de muligheder, der er for reklamefinansiering — det skal jeg vende tilbage til, når jeg kommer til fremskridtspartiets forslag — vil jeg gerne sige, at jeg deler helt den skepsis, der allerede er kommet frem heroppefra. Det er ikke muligt at skabe privat økonomisk basis for et kvalitets-tv i Danmark. Allerede omkring 1970 kostede visse af de udsendelser, som Danmarks radio også i dag er gløde for — man kan henvise til, at man dér har præsteret en god indsats — at optage og udsende 20.000 kr. pr. minut, og det er naturligvis ikke blevet billigere i den tid, der er gået. Derfor må jeg tage afstand fra forslaget. Det er ikke alsidigt geografisk, det er ikke alsidigt med hensyn til kvaliteten, for det er en umulig opgave med den finansiering, man henviser til.

Forslaget om at lade Danmarks radio skattefinansiere, som fremskridtspartiet fremsætter her i dag, ja, det var et forslag, der i radiokommissionen blev støttet af den nuværende udenrigsminister, den nuværende økonomiminister og SF's repræsentant hr. Morten Lange. Dengang tog jeg afstand fra det. Jeg synes, det var et dårligt forslag, og det synes jeg stadig væk. Det kan ikke være rimeligt, at alt i dette land skal skattefinansieres, heller ikke i en overgangsperiode. Det må stadig væk være sådan, at folk må have lov til at vælge, om de vil have radio eller tv, eller om de ikke vil have nogen af delene. Man fratager dem den mulighed, også selv om det, som fremskridtspartiet siger, kun skal være i en overgangsperiode.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at noget af det, der piner os herinde, jo er, at forbindelsen mellem et gode og betalingen for det i så mange tilfælde er glippet. Det findes stadig væk inden for tv- og radioudsendelser, og jeg tror ikke, vi skal klippe den forbindelse over. Det vil være vanskeligt for folk at forstå, at de, hvis man fulgte fremskridtspartiet i hvert fald i nogle år skulle betale skattepenge til dette.

Til ministerens betragtning om, at han principielt er tilhænger ligesom udenrigsministeren og økonomiministeren af en skatte-

finansiering, vil jeg gerne sige, at jeg forstår slet ikke den tale i en tid, hvor vi mangler at opkræve sådan noget som 15.000 mill. kr.; i en tid, hvor vi skal spare på børnehaver, daginstitutioner og jeg ved ikke hvad, så kommer ministeren og siger, at han vil da gerne overveje, hvis der ellers er interesse for det her, at lade dette skattefinansiere.

Jeg må sige, at hvis ministeren alvorligt går ind i dette spørgsmål om at lade noget betale af skatterne, så var der al mulig grund til for ministeren at tage forholdet til kortbølgeradioudsendelserne op. Allerede i radiokommissionen fastslog man, at radioudsendelserne ikke kunne høres af dem, de var bestemt for. Det var umuligt dengang, og man forudså, at det blev værre. Det var umuligt dengang for danske skibe regelmæssigt at opfange kortbølgeudsendingerne. Stationerne skulle være dobbelt så mange, og de skulle være 10 gange så stærke som dem, der eksisterede. Dengang ville det koste 20-25 mill. kr. at lade staten ordne dette forhold og et par millioner kroner i drift om året. Jeg foreslår ministeren, at han koncentrerer sig om at tage denne opgave op. Det ville være en naturlig statsopgave.

Om reklamen skal jeg kun understrege, at der er ikke penge til det. Hvis vi havde haft 2 tv'er i 1968, ville de have kostet ca. 500 mill. kr i årlige driftsudgifter i hvert fald, sandsynligvis mere. Danske reklamepenge dengang beløb sig til et sted over 700 mill. kr. Det vil sige, at man ville belaglægge praktisk talt samtlige danske reklamepenge, hvis man skulle have ordentlige kvalitetsudsendelser. Det vil sige, at man drejer halsen om på dagspressen, skønt man ellers så pænt taler om den.

Poul Dam (SF):

De to foreliggende forslag er naturligvis fremsat, fordi man gerne vil have lov at snakke om radioen og tv i almindelighed, ikke fordi man har ment noget særligt med det konkrete indhold i forslagene.

Det første af dem, nr. XIII, er største fællesnævner for de fire partier, som har fremsat det, og denne største fællesnævner er jo ikke ret stor. Den drejer sig i det væsentlige om, at der skal laves et andet radio-tv-system ved siden af det, som Danmarks radio i øjeblikket har eneret på.

Det er interessant, at man her henviser